

CARMEN RIBAS BUYO

Procurador de los Tribunales

Calle CASP 116 4 2
08013 BARCELONA
N.i.f.: 37.262.096-A

Tels. 93.265.08.27 Fax. 93.265.09.64

E-mail carmen@carmenribas.com

EVA DALMAU CALZADA

Abogado

Calle PANTA 30 BAJOS

-
Cliente..... : AYUNTAMIENTO DE TERRASSA

NºExp. : A-8224

Contrario.. : TERRASSASPORTS 2001, S.L.

Asunto : PROCEDIMIENTO ORDINARIO

Procd.: 50/17-4

Juzgado..... : CONTENCIOSO ADMINISTRATIVO núm. 1 de BARCELONA

Su Ref. :

BARCELONA a, 23/10/2018 0:00:00

Muy Sr. mío:

En relación con el procedimiento de referencia, le notifico los últimos movimientos del juzgado.

Resolución : DESESTIMAR RECURSO. CON IMPOSICION COSTAS

Fecha Resolución el 09/10/2018 Notificada el 23/10/2018.

Sin otro particular, atentamente le saluda,

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 01 de Barcelona

Avenida Gran Vía de les Corts Catalanes, 111, edifici I - Barcelona - C.P.: 08075

TEL.: 935548447
FAX: 935549780
EMAIL: contencios1.barcelona@xij.gencat.cat

N.I.G.: 0801945320170001051

Procedimiento ordinario 50/2017 -C

Materia: Altres

Cuenta BANCO SANTANDER:

Beneficiario: Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 01 de Barcelona

Para ingresos en caja. Concepto: 0897000000005017

Pagos por transferencia IBAN en formato electrónico: ES55 0049 3569 9200 0500 1274. Concepto: 0897000000005017

Pagos por transferencia IBAN en formato papel: IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274. Concepto: 0897000000005017

Parte recurrente/Solicitante/Ejecutante:
TERRASSASPORTS 2001 S. L.
Procurador/a: Asuncion Vila Ripoll
Abogado/a:

Parte demandada/Ejecutado: AJUNTAMENT DE
TERRASSA
Procurador/a: Carmen Ribas Buyo
Abogado/a:

SENTENCIA Nº 213/2018

Barcelona, 9 de octubre de 2018

RAMONA GUITART GUIXER, Magistrada jutge en substitució del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 d'aquesta ciutat, he vist el procediment contenciós ordinari núm. 50/2017-4, en el qual han intervingut, com a part demandant, l'entitat TERRASSASPORTS 2001, S.L. representada per la Procuradora dels Tribunals, Sra. Asunción Vila Ripoll i defensada pel Lletrat, Sr. Ricardo Hijos González i com a part demandada, l'AJUNTAMENT DE TERRASSA, representat per la Procuradora dels Tribunals, Sra. Carmen Ribas Buyo i defensat per la Lletrada municipal, i dicto aquesta sentència sobre la base dels següents,

ANTECEDENTS DE FET

- 1: Interposat en data 13 de febrer de 2017 el present recurs contenciós administratiu, el qual ha estat tramitat conformement amb allò que disposa la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa (LJCA) en relació amb el procediment ordinari general.
- 2: El dia 22 de maig de 2017 la part actora va formalitzar la seva demanda, interessant -per motius i amb fonaments que es donen per reproduïts- l'anul·lació de l'acte administratiu impugnat.
- 3: El dia 27 de juny de 2017 l'Administració demandada presentà l'escrit de contestació a la demanda, sol·licitant d'aquest Jutjat la desestimació íntegra de la demanda, amb imposició de costes al recurrent. I tot això, per motius i amb fonaments que també es donen per reproduïts.

4: Després d'haver estat practicades les proves admeses i d'haver presentat les parts llurs respectives conclusions orals, les actuacions van ser declarades concloses per a sentència.

5: En la tramitació del present procediment han estat observades les prescripcions legals d'aplicació.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. L'objecte del present recurs contenciós administratiu és la Resolució 10226 del Tinent d'Alcalde de Serveis Generals i Govern Obert de l'Ajuntament de Terrassa de data 14 de desembre de 2016, notificada en data 19 de desembre de 2017 per la qual es resol, "*PRIMER.- Desestimar les al·legacions presentades per TERRASSASPORTS 2001, S.L (NIF..) amb data i número de registre d'entrada 26-04-2016 (...) així com la documentació complementària aportada amb el registre d'entrada 01-06-2016 184016, on s'informa que s'ha procedir al compliment de la diligència d'embargament de data 27 de gener de 2016 i que no es procedeixi a la imposició de la sanció i/o declaració de responsabilitat solidària sobre la totalitat del deute reclamat al deutor d'acord amb allò que disposa l'article 42.2 b de la Llei General Tributària en l'expedient de constrenyiment EXEC-11498/212-DC01 que la secció de Recaptació tramita contra la FUNDACIÓ PRIVADA ESPORTIVA TERRASSA, FC; SEGON.- Declarar en virtut el que disposa l'article 42.2 b de la llei General Tributaria la responsabilitat solidària de TERRASSASPORTS 2001, S.L. (NIF..) per les obligacions tributàries pendent de la FUNDACIÓ PRIVADA ESPORTIVA TERRASSA, FC ateses les consideracions exposades; TERCER.- La responsabilitat d'acord amb el que preveu l'article 413 de la Llei General Tributaria s'estén al deute tributari liquidat i notificat al deutor principal en període voluntari per un import de 1-458.629,10 euros al detall del deute relacionat (...)" (folis 387 a 389 de l'expedient administratiu).*

Per l'esmentada resolució es resol la responsabilitat solidària de l'empresa recurrent – TERRASSASPORTS 2001, S.L. per les obligacions econòmiques de la FUNDACIÓ PRIVADA ESPORTIVA TERRASSA, FC com a conseqüència d'una actuació culposa i negligent de l'empresa recurrent per incomplir la diligència d'embargament de 27 de gener de 2016 la qual va ser degudament notificada i que no va ser impugnada, de conformitat amb l'article 42.2 b de la Llei General Tributària, en l'import i extensió establerta en l'article 41.3 d'aquesta Llei.

SEGON. La descripció dels fets a efectes de resolució del present recurs contenciós-administratiu són les següents:

a) Procediment de constrenyiment EXEC-11498/212-DC01 i diligències d'embargament

1.- L'expedient de constrenyiment EXEC-11498/212-DC01 s'insta contra la Fundació Privada Terrassa Futbol Club per l'impagament del cànon per la concessió demanial del solar denominat "Les Palmeres" solar municipal de 17.829 m2 situat al carrer Voluntaris Olímpics s/n cantonada carrer Jocs Olímpics on es troben es instal·lacions esportives i l'explotació del negoci que la citada Fundació té arrendat a TERRASSASPORTS 2001, S.L. mitjançant contracte d'arrendament de data 1 de maig de 2003 per un import de 60.000 euros mensuals.

2.- En data 14/12/2012 notificada en data 17/12/2012 (foli 126 de l'expedient administratiu) l'Ajuntament de Terrassa va remetre diligència d'embargament a la mercantil recurrent declarant embargat l'arrendament que havia de percebre l'arrendador, Fundació Privada Terrassa Futbol Club, per tal de que aquest fos posat a disposició de l'Ajuntament. Per error, la recurrent manifesta que li va ser notificada en el mes de gener de 2014 però segons consta en l'expedient administratiu aquesta va ser notificada en data 17/12/2012 (foli 126 de l'expedient administratiu).

3.- En data 11 de gener de 2013 l'actora va presentar escrit manifestant que ni podia acomplir la diligència d'embargament perquè havia abonat de forma avançada l'arrendament dels anys 2013, 2014 i 2015 mitjançant pagarés a l'ordre (foli 186 de l'expedient administratiu).

4.- No consta en aquesta data –gener de 2013- la voluntat del recurrent d'aportar un document o addenda signada reduint el preu de l'arrendament que aporta a les presents actuacions com doc. núm. 4. En el propi escrit de la recurrent que consta a l'expedient administratiu i com a doc. núm. 6 de la seva demanda no fa menció a cap signatura de cap modificació de contracte que apareix signada 15 dies abans de la primera diligència d'embargament remesa a TERRASSASPORTS 2001, S.L.

5.- En data 8 de febrer de 2013 es va emetre resolució 1716 pel Tinent d'Alcalde de l'Àrea d'Hisenda i Serveis Generals notificada en data 6-3-2013 admetent aquestes al·legacions (folis 187 a 194 de l'expedient administratiu i doc. núm. 7 de la demanda) donat que s'havien pagat uns pagarés a l'avançada pel pagament de l'arrendament pels anys 2013, 2014 i 2015.

6.- En el decurs de l'esmentat expedient de constrenyiment EXEC-11498/212-DC01 contra la Fundació Privada Terrassa Futbol Club i es va seguir un procediment judicial en el recurs ordinari núm. 425/2010-I davant el Jutjat contenciós administratiu núm. 2 de Barcelona en el que es objecte l'import del cànon que s'està executant amb l'esmentat procediment de constrenyiment. (folis 306 a 313 de l'expedient administratiu) en el que precisament va ser objecte de debat l'esmentat cànon d'arrendament i els ingressos que obté la pròpia Fundació Privada Terrassa Futbol Club en el que no apareix cap reducció del preu de l'arrendament ni cap addenda modificant l'import d'aquest contracte ni en la seva comptabilitat ni en l'informe pericial econòmic d'aquestes actuacions. Es a dir no consta que la Fundació hagi cobrat els 36 pagarés durant 3 anys de la recurrent TERRASSASPORTS 2001, S.L. per import de 30.000 euros es a dir 1.080.000 euros ni que l'arrendament s'hagi reduït de 60.000 euros ni 30.000 euros nio cap manifestació de la Fundació al respecte. Pel contrari es manté la vigència del contracte en els mateixos termes de la seva signatura inicial tal i com es recull en l'esmentada sentència de maig de 2015 i que aquest pronunciament sobre els ingressos en concepte d'arrendament no han estat objecte de recurs de l'esmentat procediment judicial.

7.- En data 4 de març de 2015 (la recurrent per error es refereix a 15-6-2015) l'administració remet nova diligència d'embargament notificada en data 9 de març de 2015 (folis 134 i 135 de l'expedient administratiu) declarant embargat el lloguer que ha d'abonar TERRASSASPORTS 2001, S.L. a la Fundació així com els lloguers vençuts i no satisfets de l'explotació del complex esportiu arrendat a aquesta.

8.- No consta aportat a les actuacions cap document ni en l'expedient administratiu ni en la comptabilitat de la Fundació d'haver-se cobrat aquests pagarés ni la reducció de l'arrendament raó per la qual no consten abonats els lloguers d'aquests anys 2013, 2014 i 2015.

9.- En data 30 de març de 2015 TERRASSASPORTS 2001, S.L. presenta davant l'Ajuntament (foli 189 de l'expedient administratiu) un escrit manifestant que els arrendaments dels anys 2013, 2014 i 2015 varen ser abonats mitjançant pagares i que ja es va comunicar però sense aportat cap document probatori al respecte que acredités que varen ser cobrats efectivament per la Fundació i que efectivament s'havien abonat aquestes mensualitats.

10.- En data 23 d'abril de 2015 es va emetre la resolució 4180 pel Tinent d'Alcalde de l'Àrea d'Hisenda i Serveis Generals, notificada en data 15 de juny de 2015 desestimant les al·legacions de la recurrent i requerint per tal de procedís a embargar les mensualitats en concepte de lloguer que no havia acreditat pagar a la Fundació i que tampoc ha ingressat a l'Ajuntament tot advertint-la de la possibilitat de declarar-la responsable solidària de l'esmentat deute (folis 190 a 192 de l'expedient administratiu).

11.- En data 14 de juliol de 2015, TERRASSASPORTS 2001, S.L. va presentar recurs de reposició contra l'anterior resolució (foli 193 de l'expedient administratiu doc. núm. 8 de la demanda) sense aportar cap prova del pagament dels arrendaments a la Fundació durant els anys 2013, 2014 i termini transcorregut del 2015.

12.- En data 17 de setembre de 2015 per resolució 1716 del Tinent d'Alcalde de l'Àrea d'Hisenda i Serveis Generals varen ser desestimades les anteriors al·legacions, notificant-se en data 19 de novembre de 2015 (folis 195 a 197 de l'expedient administratiu doc. núm. 9 de la demanda) i contra la qual no va interposar recurs contenciós administratiu, esdevenint ferma la resolució que confirma la diligència d'embargament i desestima les al·legacions respecte al pagament de l'arrendament.

13.- En data 24 de setembre de 2015 donada l'acumulació de deutes en l'expedient de constrenyiment EXEC-11498/212-DC01 contra la Fundació es va notificar en data 28-9-2015 una ampliació a l'import embargat en la diligència de 4 de març de 2015 (folis 150 i 151 de l'expedient administratiu) la qual tampoc consta que hagi estat impugnada per la recurrent esdevenint ferma.

14.- Davant les dues diligències d'embargament de dates 4 de març de 2015 i de 24 de setembre de 2015, ambdues no impugnades, i per tant, les quals han esdevingut fermes, es va incoar el procediment per a la declaració i exigència de la responsabilitat solidària per part de la recurrent dels deutes de la Fundació reclamant en el marc del procediment de constrenyiment EXEC-11498/212-DC01. Consta que en data 22 de desembre de 2015 la recurrent presenta un escrit d'al·legacions contra la incoació de l'esmentat procediment (folis 198 a 200 de l'expedient administratiu i doc. núm. 10 de la demanda).

B) Procediment de declaració de la responsabilitat solidària

1.- En el decurs del procediment de constrenyiment EXEC-11498/212-DC01 contra la Fundació en data 27 de gener de 2016 es torna a dictar una nova diligència d'embargament dirigida a la recurrent notificada en la mateixa data sobre l'obligació de

retenir els lloguers que ha de percebre la Fundació així com els vençuts i no satisfets de l'explotació del complex esportiu de la recurrent. Aquesta diligència d'embargament no consta que hagi estat impugnada.

2.-En data 6 d'abril de 2016 i atès l'incompliment de l'esmentada diligència d'embargament es va acordar incoar l'expedient de declaració de responsabilitat solidària de la mercantil TERRASSASPORTS 2001, S.L. -ara recurrent- sobre els deutes de la Fundació que havia de retenir l'import dels lloguers que ha de percebre la Fundació a partir de febrer de 2016 en que se li va notificar novament i retenir l'import dels lloguers vençuts i no satisfets que ha de percebre la Fundació i que no han estat objecte d'impugnació.

3.- Així l'expedient de declaració de responsabilitat solidària s'inicia respecte l'incompliment d'aquesta diligència d'embargament de data 27-1-2016 i no respecte les anteriors fermes i que únicament acrediten l'incompliment per la part actora de les diligències d'embargament sobre els lloguers 2013, 2014 i 2015 -essent aquest l'objecte del present procediment-.

4.- La part actora presenta en data 26 d'abril de 2016 un escrit manifestant que procediria a retenir i posar a disposició de l'Ajuntament els lloguers que havia de d'abonar a la Fundació (foli 379 de l'expedient administratiu).

5.- En data 16 de maig de 2016 TERRASSASPORTS 2001, S.L. abona 5.000 euros en concepte d'arrendament mensual incomplint la diligència d'embargament i dilatant el procediment de constreyniment mitjançant un pagament parcial de l'embargament.

6.- En data 20 de maig de 2016 l'Ajuntament requereix a TERRASSASPORTS 2001, S.L. per l'incompliment de la diligència d'embargament de data 27 de gener de 2017 i per tal que procedeixi a abonar la totalitat de la mensualitat en concepte d'arrendament que ha d'abonar a la Fundació (foli 381 de l'expedient administratiu).

7.- En data 1 de juny de 2016 TERRASSASPORTS 2001, S.L. aporta per primera vegada davant l'Ajuntament un document privat signat amb la Fundació de data 22 de febrer de 2015 en el que manifesten que feia més d'1 any que havien "decidit" que el lloguer d'explotació d'un negoci i de més de 16 000 m2 construïts d'instal·lacions esportives el arrenden de 60.000 euros a 5.000 euros (folis 382 a 383 de l'expedient administratiu) més el pagament de les factures pels subministraments que tampoc aporten a les actuacions.

8.- En data 14 de desembre de 2016 es va emetre la Resolució 10226 notificada en data 19 de desembre de 2017 desestimant les al·legacions presentades per TERRASSASPORTS 2001, S.L. i declarant la responsabilitat solidària d'aquesta respecte als deutes de la Fundació (folis 387 a 389 de l'expedient administratiu).

TERCER. La part recurrent en el sol·licito de la seva demanda, peticona, "(...) se sirva acordar que la referida resolució no se ajusta a derecho y en consecuencia se proceda a declarar la nulidad de la misma por los argumentos establecidos en este escrito y por aquellos que puedan ser considerados convenientes por el Juzgado, y acordándose en su momento la revocación de la referida resolución, se declare no haber lugar a la citada derivación de responsabilidad solidaria en la figura del actor, al no ser observable en el presente supuesto la existencia de los requisitos legales establecidos para la

determinación del acuerdo de derivación de responsabilidad que se pretende”.

La demandada s'ha oposat a aquestes pretensions amb tot un seguit d'arguments que consten a les actuacions, i que es fonamenten essencialment en la resolució impugnada.

QUART. La qüestió jurídica objecte de la present controvèrsia es tracta de determinar la correcció del procediment de responsabilitat solidaria instat per l'Ajuntament demandat contra la mercantil recurrent com a conseqüència de l'incompliment de les ordres d'embargament -de forma culposa i negligent com sosté l'Ajuntament- i que comporten la declaració de responsabilitat solidària, així com l'import del que se'n fa responsable solidari a la part actora s'estén a la totalitat del deute tributari liquidat al deute en període voluntari.

Entrant a examinar la normativa d'aplicació al supòsit aquí examinat, en concret l'article 42. 2 b) de la Llei General Tributària, disposa,

“2. También serán responsables solidarios del pago de la deuda tributaria pendiente y, en su caso, del de las sanciones tributarias, incluidos el recargo y el interés de demora del período ejecutivo, cuando procedan, hasta el importe del valor de los bienes o derechos que se hubieran podido embargar o enajenar por la Administración tributaria, las siguientes personas o entidades:

a) Las que sean causantes o colaboren en la ocultación o transmisión de bienes o derechos del obligado al pago con la finalidad de impedir la actuación de la Administración tributaria.

b) Las que, por culpa o negligencia, incumplan las órdenes de embargo.

c) Las que, con conocimiento del embargo, la medida cautelar o la constitución de la garantía, colaboren o consientan en el levantamiento de los bienes o derechos embargados, o de aquellos bienes o derechos sobre los que se hubiera constituido la medida cautelar o la garantía.

d) Las personas o entidades depositarias de los bienes del deudor que, una vez recibida la notificación del embargo, colaboren o consientan en el levantamiento de aquéllos”.

Examinades les presents actuacions com s'infereix de la relació dels fets efectuada en el fonament de dret segon d'aquest resolució es detallen les diverses actuacions realitzades per l'empresa recurrent -que s'han de qualificar com culposes i negligents- que posen de manifest l'incompliment de les ordres d'embargament acordades per l'Ajuntament.

Així en la resolució de 14 de desembre de 2016 es refereix a l'incompliment de la recurrent de la diligència d'embargament de 27 de gener de 2016 de forma culposa i negligent (foli 378 de l'expedient administratiu) i que es tradueix en la no satisfacció dels arrendaments per a l'explotació del complex esportiu arrendat a la Fundació, dels lloguers vençuts i no satisfets, i lloguers que havia de percebre la Fundació a partir d'aquell moment (febrer 2016).

Pel que fa a l'incompliment de la diligència d'embargament per no haver satisfet els lloguers vençuts i no satisfets sent la primera diligència d'embargament girada a la part recurrent en data 14 de desembre de 2012 al·lega la part recurrent que al gener de 2013 no es podia acomplir la diligència d'embargament dels arrendaments a abonar a la Fundació

perquè aquests arrendaments havien estat abonats a l'avançada pels anys 2013, 2014 i 2015 mitjançant pagares a la vista.

Tal i com s'ha exposat en el mes de febrer de 2013 l'Ajuntament va admetre aquestes al·legacions mitjançant resolució de data 1716 del Tinent d'Alcalde de l'Àrea d'Hisenda i Serveis Generals Servei de recaptació (folis 187 a 194 de l'expedient administratiu i doc. núm. 7 de la demanda). Ara bé aquesta resolució tan sols admet que s'han avançat uns pagarés per abonar l'arrendament dels pròxims anys però en cas que aquesta resolució reconeix que en un futur un tercer –Fundació– efectivament els presentarà al cobrament. En efecte, la resolució reconeix que s'han lliurat uns documents mercantils –pagarés a la vista– els quals sinó es fan efectius no acrediten en cap cas el seu pagament.

Sobre aquest extrem no pot acollir-se l'al·legació actora referida a la teoria dels actes propis ja que no resulta aplicable perquè no existeix cap acte de l'administració de l'any 2013 afirmant que aquests pagaments s'hagin fet efectius o en un futur i per un tercer i alliberin a la recurrent del pagament de l'arrendament. Val a dir que de les proves practicades i de les al·legacions i documentació aportada no consta acreditat que la recurrent hagi satisfet els referits imports, no consta cap document comptable propi o bancari que acrediti que va abonar els lloguers dels anys 2013, 2014 i 2015. Si bé consta un document privat entre els dos deutors (Fundació i TERRASSASPORTS 2001, S.L.) on acorden l'avançament del pagament amb pagarés, de data 30 de novembre de 2012 (15 dies abans de rebre la primera diligència d'embargament per TERRASSASPORTS 2001, S.L.) però no aporten en aquell moment, sinó només en el moment en que s'incoen diligències per declarar la responsabilitat solidària d'aquesta segona, no en l'any 2013 o en les posteriors diligències d'embargament. A banda de que TERRASSASPORTS 2001, S.L. donada la seva participació per part de la Fundació (existeix una identitat de socis i apoderats -extrem d'altra banda, no controvertit-) era perfectament coneixedora en tot cas del procediment de constrenyiment seguit contra la Fundació i el seu objecte.

En aquest ordre d'idees, tal i com consta en l'expedient administratiu que es va emetre una segona diligència d'embargament en data 4 de març de 2015 (folis 142 a 145 de l'expedient administratiu) resolta després de varis recursos per l'Ajuntament en data 17 de setembre de 2015 per resolució 7798 del servei de Recaptació (folis 195 a 197 de l'expedient administratiu, doc. 9 de la demanda) i conclouent que no s'ha acreditat el pagament d'aquests arrendaments dels anys 2013, 2014 i 2015 doncs com diu, *“ ates que no queda suficientment acreditat el pagament dels lloguers de l'any 2015 mitjançant pagarés a la vista ja que no s'adjunta documentació al respecte. Atès que el simple lliurament d'un document mercantil, encara que sigui pagador “a la vista” no té perquè suposar, per si mateix que s'hagi dut a terme el pagament doncs aquest només existeix quan el document es fa efectiu, fer que no ha quedat acreditat pel sol·licitant”*, raó per la qual no existeix cap dubte que no s'ha acreditat el pagament d'aquests arrendaments ni la reducció del seu import –el qual no ha esta impugnat- esdevenint ferma, i per tant, sent de plena aplicació allò disposat a l'art. 170 3 de la LGT.

Arribats a aquest punt, cal concloure que l'actuació de la recurrent esdevé culposa i negligent en tant que resta acreditat l'incompliment de la diligència d'embargament de data 27 de gener de 2016 per no haver posat a disposició de l'administració dels lloguers que havia de percebre la Fundació Privada esportiva Terrassa Futbol Club a partir de febrer de 2016.

I sense que pugui prendre's en consideració l'argument de la recurrent fonamentat en l'escrit de data 26-4-2016 (foli 379 de l'exp. adm), manifestant que procedirà a posar a disposició de l'administració els arrendaments que haurà d'ingressar a favor de la Fundació ni tampoc queda contrarestada aquesta conducta negligent i culposa pel fet que hagi ingressat un import de 5.000 euros a l'administració en concepte d'arrendament per tractar-se ambdues d'unes conductes o maniobres clarament dilatòries per a justificar el no compliment.

Així tal com s'afirma per la recurrent si des de l'any 2013 havien acordat pagar 30.000 euros en concepte de lloguer al mes i a partir de gener de 2016 pagaran 5.000 euros al mes pels subministres del negoci (que venen a suposat més de 300.000 euros any segons al·lega la recurrent, es a dir 25.000 euros al mes en subministraments) resulta evident que a efectes econòmics no hi ha cap rebaixa doncs continuen satisfent els 30.000 euros/mes.

D'igual mode tampoc es pot acollir la tesis de la recurrent per a justificar l'incompliment sobre la base de la greu situació de crisi econòmica, -per referència a les dificultats econòmiques de la mercantil ara recurrent TERRASSASPORTS 2001, S.L.- argument que ja avancem que manca de suport probatori. En efecte, pretén la recurrent justificar la reducció del preu de l'arrendament de l'any 2015 amb l'efecte 2016 en base a un estat general de crisi econòmica sense aportar cap document mercantil o prova alguna respecte algun efecte o disminució d'ingressos de TERRASSASPORTS 2001, S.L. Així no consta aportat cap document demostratiu de la situació real i econòmica de l'empresa ni tampoc es pot justificar d'una forma genèrica (articles de diaris sobre la reducció del arrendaments). D'altra banda, com encertadament exposa la part demandada resulta contradictòria aquesta al·legació actora al sostenir d'una banda unes dificultats econòmiques de l'empresa, i d'altra, quan la mateixa manifesta des de l'any 2013 que la Fundació li pagava els subministres per l'explotació del seu negoci i a partir d'ara el tindran que abonar la part recurrent. Resulta evident, per tant, que de forma conscient i voluntària ambdós deutors del present procediment de constrenyiment (la Fundació i TERRASSASPORTS 2001, S.L.) han modificat el pagament en diners a pagament en espècies (assumir el cost dels subministres) per eludir el pagament a l'administració, ja que no suposa cap avantatge econòmic per TERRASSASPORTS 2001, S.L. aquest canvi de contracte, essent evident la incongruència de la seva justificació, donat que continuen pagant els mateixos suposats 30.000 euros que en teoria venien pagant de forma diferent.

Arribats a aquest punt concorren tots els elements per declarar la responsabilitat solidària. En aquest sentit, es pronuncia la doctrina jurisprudencial, entre d'altres, la sentència núm. 374 de l'Audiència Nacional de data 26 de setembre de 2016, afirma,

"(...) TERCERO.- El artículo 42 de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria , en su redacción original sobre " Responsables solidarios ", dispone: "2. También serán responsables solidarios del pago de la deuda tributaria pendiente, hasta el importe del valor de los bienes o derechos que se hubieran podido embargar o enajenar por la Administración tributaria, las siguientes personas o entidades: a) Las que sean causantes o colaboren en la ocultación o transmisión de bienes o derechos del obligado al pago con la finalidad de impedir la actuación de la Administración tributaria".

Para que tal declaración tenga lugar:

1) Se exige la existencia de una conducta activa de los sujetos, es decir, que a través de su actuación se revele la búsqueda de la finalidad perseguida, que no es otra que intentar impedir la actuación de la Administración tributaria.

2) No es necesaria la consecución de un resultado, sino la dicción literal del precepto revela que basta con que los actos realizados por los responsables tiendan a la ocultación o transmisión sin necesidad de que se consume dicho resultado”.

Com tampoc pot justificar aquest incompliment per part de la recurrent de la diligència d'embargament de 27-1-2016 emparat en una suposada addenda del contracte, en el que la Fundació i TERRASSASPORTS 2001, S.L. acorden que la part recurrent abonarà els subministrament com a part del pagament del nou preu. En efecte, les factures aportades al present procediment a nom de la Fundació i domiciliades a un compte de la Fundació -manifestant que les paga TERRASSASPORTS 2001, S.L.- sense cap altre document que acrediti el pagament es tracta d'una simple manifestació i unes factures entre ambdós deutors que com a document comptable no tenen cap valor probatori de pagament sinó van acompanyades d'algun justificant de pagament transferència o xec per les mateixes. També la valoració del preu del lloguer de les instal·lacions mitjançant un peritatge que aporta la part recurrent (doc. núm. 79 de la demanda) resulta un element probatori irrellevant per aquest procediment atès que es limita a valorar de forma “esbiaixada” el contracte d'arrendament entre ambdues parts aplicant una fórmula de valor metre quadrat obviant que l'arrendament tal i com s'expressa en el contracte aporta com a doc. núm. 2 de l'actora no es un local comercial de 17.000 m2 sinó unes instal·lacions complementaries equipades i de l'explotació d'un negoci aspectes que no s'han inclòs en la valoració. Com recull la resolució impugnada l'administració va tenir en compte el estudi de mercat de maig de 2016 que s'efectua anualment pel servei de gestió tributària i recaptació de l'Ajuntament de Terrassa per l'actualització anual del estudis tècnics econòmics de les ordenances fiscals que graven l'aprofitament especial del domini públic (docs. núm. 10 de la contestació demandada).

En tot cas, la valoració de que possiblement l'arrendament d'un local comercial només valorant metres de superfície pogués ser de 30.000 euros aspecte aquí qüestionat- no desvirtua que el fet que ambdues parts arrendador i arrendatari -ambdós deutores- del present procediment de constrenyiment i amb coneixement del mateix, justifiqui la reducció del contracte d'arrendament entre ambdues, sense cap altres acreditació real de dificultat econòmica en el negoci, ni que l'addenda que s'aporta l'1 de juny de 2016 modificant els preus del contracte s'hagi efectuat amb la voluntat d'eludir el pagament dels lloguers i defugir per tant de la diligència d'embargament girada per l'administració.

Així les coses, s'escau confirmar l'adequació a dret de l'acte impugnat, raó que ens du a desestimar íntegrament el present recurs contenciós administratiu.

CINQUÈ. L'article 139 de la Llei Jurisdiccional en la seva redacció donada per la Llei 37/2011 de mesures d'agilització processal estableix que:

“En primera o única instancia, el órgano jurisdiccional, al dictar sentencia o al resolver por auto los recursos o incidentes que ante el mismo se promovieren, impondrá las costas a la parte que haya visto rechazadas todas sus pretensiones, salvo que aprecie y así lo razone, que el caso presentaba serias dudas de hecho o de derecho.

En los supuestos de estimación o desestimación parcial de las pretensiones, cada parte abonará las costas causadas a su instancia y las comunes por mitad, salvo que el órgano jurisdiccional, razonándolo debidamente, las imponga a una de ellas por haber sostenido su acción o interpuesto el recurso con mala fe o temeridad”.

DECISIÓ

Ateses les consideracions anteriors, i fent ús de la potestat que li ve conferida per l'art. 117 de la Constitució, aquest Jutjat ha resolt:

PRIMER.- Desestimar el present recurs contenciós administratiu núm. 50/2017-4, promogut per, TERRASSASPORTS 2001 contra, l'AJUNTAMENT DE TERRASSA, atès que l'actuació administrativa impugnada és ajustada a dret.

SEGON.- Amb l'expressa imposició de costes.

Notifiqui's a les parts la precedent sentència fent constar que no és ferma, essent, per tant, susceptible de recurs d'apel·lació davant la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, a interposar a través d'aquest Jutjat en un termini màxim de quinze dies hàbils, comptadors des de l'endemà d'haver estat rebuda la notificació del veredict.

Així, per aquesta la meua sentència, de la qual s'unirà testimoni a les actuacions, portant-se l'original al Llibre corresponent, ho pronuncio, mano i signo. S.S^a IL·LMA. Ramona Guitart Guixer, Magistrada Jutge en substitució del Contenciós Administratiu núm. 1 de Barcelona.

PUBLICACIÓ. L' anterior sentència ha estat donada, llegida i publicada en el dia de la seva data per la Sra. Magistrada Jutge que la subscriu, de la que dono fe.

